

OSVRT NA 29. SUSRET HRVATSKIH TAMBURAŠKIH ORKESTARA I SASTAVA
Dugo Selo, 5. i 6. studenoga 2022.

Tamburaški orkestar Tamburaškog društva „GAJ“, Zagreb

Dirigent: Krešimir Račić

1. *B. Potočnik: Promenada*
2. *S. Leopold: Randevu za solo brač i tamburaški orkestar*

Predsjednik stručnog povjerenstva SINIŠA LEOPOLD

KATEGORIJA KONCERTNIH ORKESTARA:

Tamburaški orkestar Tamburaškog društva "Gaj" iz Zagreba predstavio se *Promenadom* Bože Potočnika. Prepoznatljivi glazbeni rukopis našeg neponovljivog doajena Bože Potočnika Gajevci su prezentirali dojmljivom izvedbom. *Promenada* je zazvučala lepršavo, ritmički egzaktno, a u brzim staccima poletno i virtuozno. Etablirani dirigent i priznati tamburolog Krešimir Račić ponovno se istaknuo filigranskim vođenjem svoga ansambla, pogotovo u agogičkim minijaturama koje obiluju u djelima Bože Potočnika. Treba istaknuti preciznu svirku i dinamičko nijansiranje.

Skladbu *Randevu*, skladatelja Siniše Leopolda, Gajevci su izveli vrlo efektno i uigrano. Solist na braču Ivan Miter zahtjevnu solističku dionicu izveo je nadahnuto, na pojedinim mjestima pomalo samozatajno. U ovoj izvedbi orkestar nije bio dovoljno ozvučen pa je na pojedinim mjestima solist previše dinamički iskakao. U kratko, da bi *Randevu za solo brač i tamburaški orkestar* zazvučao u punom sjaju, zvukovni odnos (balans) mora biti usuglašeniji, a to je u nadležnosti tonca, kvalitetne tonske probe itd...

Uvaženi maestro Račić i njegovi svirači imaju razloga za zadovoljstvo jer su i ovoga puta predstavili orkestralno muziciranje na tamburi i grad Zagreb na visokom – reprezentativnom nivou.

Član stručnog povjerenstva IGOR KUDELJNIAK

Osvrt

Kategorija koncertnih orkestara

2. TAMBURAŠKI ORKESTAR TAMBURAŠKOG DRUŠTVA „GAJ“, ZAGREB

dirigent Krešimir Račić

Još jedan zlatni orkestar koji sigurno već godinama spada u sam vrh orkestralne tamburaške glazbe. Program za susret je odlično odabran i u njemu orkestar pokazuje i svoju muzikalnost, i tehničku pripremljenost, i sposobnost dirigenta da u čestim promjenama mjera i tempa pokaže svoje vladanje orkestrom. Program je i dosta težak. Orkestar je dobro balansiran, i lijepo i kompaktno zvuči.

B. Potočnik: Promenada

Na samom početku svog nastupa osjeti se mala nesigurnost kod početaka i završetaka tonova, ali već nakon par taktova kao da su se usvirali i do samog kraja je bilo precizno. Možemo razgovarati o nekim završecima fraza, ritardandima, ali to je trenutak inspiracije na koju svaki interpret ima pravo i nikako nije shvaćena kao greška. Po meni je možda prebrz B dio. Osjeti se lijepo fražiranje.

S. Leopold: Randevu

Tehnički odlično, tempa odlična, dinamika... Sve komponente muzike su jako dobro odrađene. Solistička dionica je isto tako dobro odsvirana uz nekoliko sitnijih nečistoća, ali to je stvarno teški solo za odsvirati uživo. Tu se javio problem s mikrofonom solista. Stalno su se čuli neki prizvuci i mislili smo da je to problem u desnoj ruci solista, ali kasnije smo vidjeli da se problem javljao kod svih solista na tom mikrofону, pa čak i pjevača. Uglavnom, orkestar je dobro uvježban!

Član stručnog povjerenstva IVAN POTOČNIK

KATEGORIJA KONCERTNIH ORKESTARA

Da nije ovog sjajnog i dugovječnog orkestra, Zagreb bi mogli otpisati kao grad tambure. Zaista je šteta, da nekad kolijevka vrsnih tamburaša amatera spadne samo na malu grupu entuzijasta tamburaškog društva „Gaj“. Ponajviše zahvaljujući dirigentu K. Račiću, ovaj orkestar ne posustaje, održava kvalitetu i uvijek je u vrhu hrvatske orkestralne tamburaške glazbe.

„Promenada“ B. Potočnika je skladba odsvirana u njihovom prepoznatljivom stilu, a to je „nabrijani“ tempo, odlučna, čvrsta i beskompromisna svirka. U toj maniri je dinamika, koja se uglavnom poštuje, ali je u globalu za nekoliko decibela povišena, što ne znači da je loše, nego dapače ima smisla kao autentična i prepoznatljiva interpretacija ovog orkestra. Energičan i sugestivan dirigent uspostavio je čvrstu vezu s cijelim orkestrom, koji angažirano reagira na svaku njegovu kretnju. Taj odnos između dirigenta i orkestra, odražava se u izvedbi u smislu zajedničkog „disanja“, cjelovitog, punog, ali i transparentnog zvuka kroz sve dionice.

U drugoj skladbi, isto tako vrhunskog autora, ovaj puta S. Leopolda **„Randevu za solo brač i tamburaški orkestar“** ponavlja se interpretativna priča iz prve skladbe, ali u sasvim drugačijim okolnostima. Skladba je bazirana na solo braču, a ostatak orkestra ima ne samo značajnu, nego i važnu ulogu. Zahvaljujući stručno tamburaški pisanu, tehnički vrlo zahtjevnu solo dionicu, prvi bračista je uz manje greške izveo solistički suvereno i ekspresivno. Obzirom da partitura ne bazira sve na solo braču i orkestar se morao dokazati i pokazati koliko vrijedi.